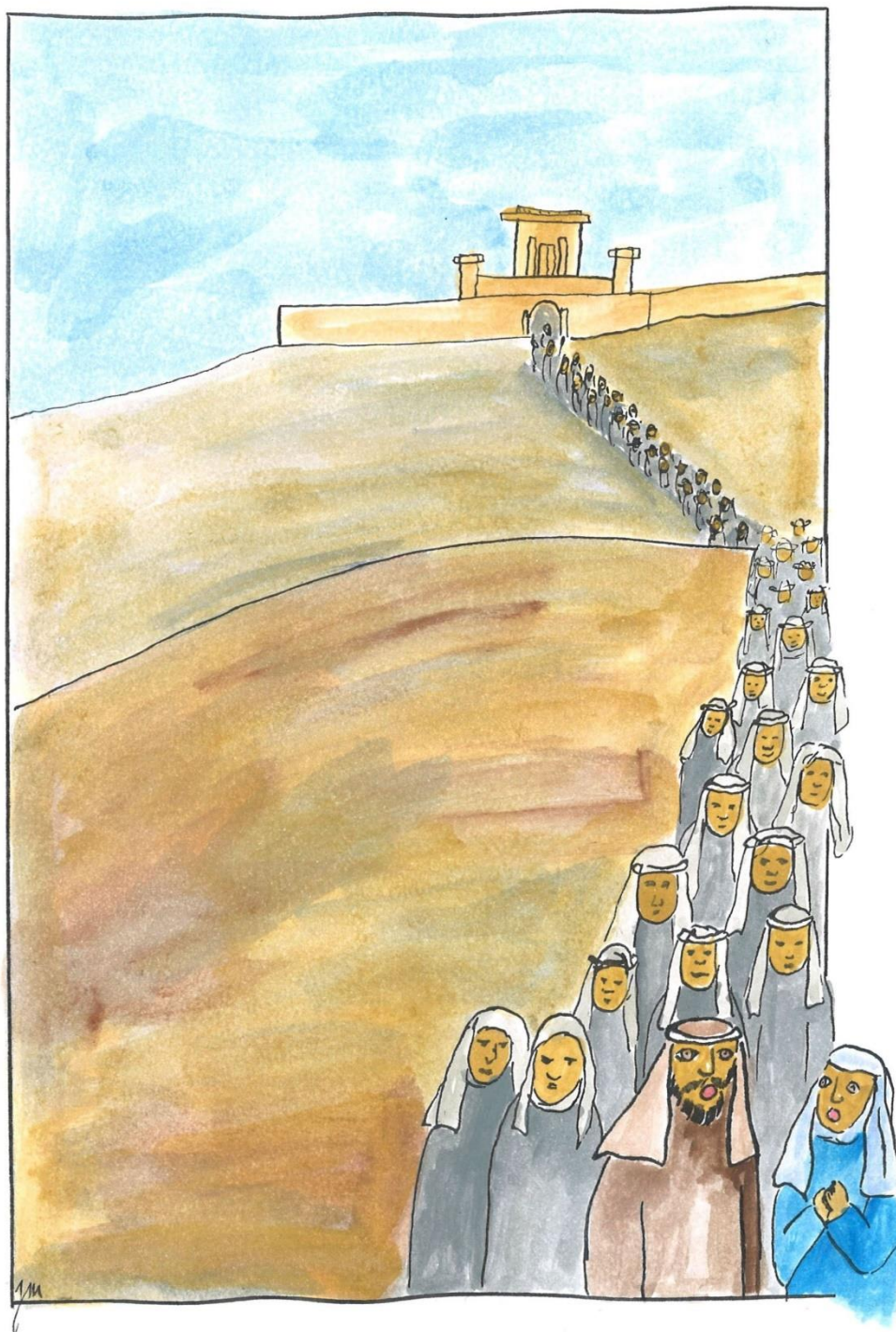
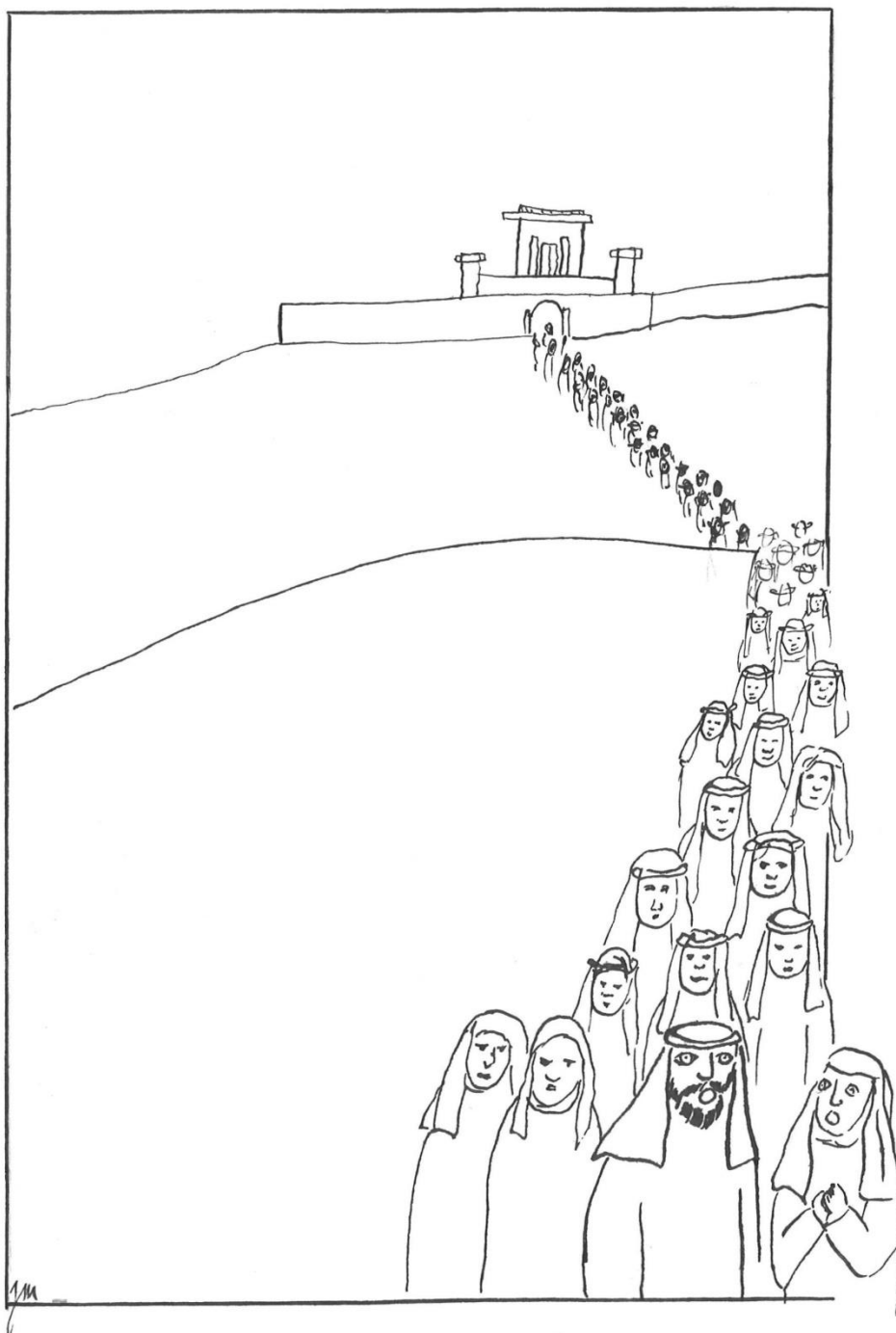

**Když se vraceli domů, zůstal chlapec Ježíš
v Jeruzalémě, a jeho rodiče to nepozorovali.
(Lk 2,43)**

**Když se vraceli domů, zůstal chlapec Ježíš
v Jeruzalémě, a jeho rodiče to nepozorovali.
(Lk 2,43)**

Svátek Svaté Rodiny cyklu C

Evangelium (Lk 2,41-52)

Ježíšovi rodiče putovali každý rok do Jeruzaléma na velikonoční svátky. Když mu bylo dvanáct let, vydali se tam na svátky jako obvykle. A když ukončili sváteční dny a vraceli se domů, zůstal chlapec Ježíš v Jeruzalémě, a jeho rodiče to nepozorovali. V domnění, že je ve skupině poutníků, ušli den cesty; teprve potom ho hledali mezi příbuznými a známými. Když ho nenašli, vrátili se do Jeruzaléma a hledali ho. Po třech dnech ho našli v chrámě, jak sedí uprostřed učitelů, poslouchá je a dává jim otázky. Všichni, kdo ho slyšeli, žasli nad jeho chápavostí a nad jeho odpověďmi. Když ho rodiče uviděli, celí se zarazili a jeho matka mu řekla: „Dítě, proč jsi nám to udělal? Hle, tvůj otec i já jsme tě s bolestí hledali.“ Odpověděl jim: „Proč jste mě hledali? Nevěděli jste, že já musím být v tom, co je mého Otce?“ Ale oni nepochopili, co jim tím chtěl říci. Potom se s nimi vydal na zpáteční cestu, šel do Nazareta a poslouchal je. Jeho matka to všechno uchovávala ve svém srdci. Ježíš pak prospíval moudrostí, věkem a oblibou u Boha i u lidí.

K POROZUMĚNÍ TEXTU

Ježíšovi rodiče putovali každý rok do Jeruzaléma na velikonoční svátky. Když mu bylo dvanáct let, vydali se tam na svátky jako obvykle. A když ukončili sváteční dny a vraceli se domů, zůstal chlapec Ježíš v Jeruzalémě, a jeho rodiče to nepozorovali. Velikonoční svátky spolu se svátky stánků a letnicemi tvořily trojici poutních svátků, které Židé rádi slavili v Jeruzalémě. Uvedením Ježíšova věku chce Lukáš zřejmě zdůraznit, že Ježíš mohl být zralý k náboženské odpovědnosti jako dospělý člověk. Není nutné předpokládat, že se Ježíš účastnil pouti poprvé. Příběh přechází ihned ke zpáteční cestě, kdy rodiče zjistí, že jejich dítě není k nalezení.

Po třech dnech ho našli v chrámě, jak sedí uprostřed učitelů, poslouchá je a dává jim otázky. Všichni, kdo ho slyšeli, žasli nad jeho chápavostí a nad jeho odpověďmi. Vyprávění si Ježíše představuje jako účastníka diskuse, rovného odborníkům ve výkladu Zákona a Písma, který se jim však vyrovnává porozuměním i odpověďmi, takže vyvolává všeobecný úžas. Můžeme předpokládat, že i učitelé se Ježíše dotazovali. Neříká se tu však, že by se mladý Ježíš nad učitele vyvyšoval nebo se nadřazoval či je dokonce zahanboval. Vyprávění zdůrazňuje pouze božskou moudrost a porozumění.

Když ho rodiče uviděli, celí se zarazili a jeho matka mu řekla: „Dítě, proč jsi nám to udělal? Hle, tvůj otec i já jsme tě s bolestí hledali.“ Odpověděl jim: „Proč jste mě hledali? Nevěděli jste, že já musím být v tom, co je mého Otce?“ Ale oni nepochopili, co jim tím chtěl říci. Rodičů se velmi dotklo, když našli svého syna v této neobyčejné situaci, zvláště když zde zdánlivě ještě nic netuší o mesiánském charakteru svého dítěte. Tak lze pochopit výčitku matky, která přecitlivěle reaguje na zdánlivou Ježíšovu neposlušnost. Překlad chce zachytit překvapení, zděšení a úžas, jak se zračí v Mariině otázce a následném naprostém nepochopení. Ježíš jí cílenou protiotázkou připomene, že je svou podstatou Synem nebeského Otce. Ježíš se cítí být vázán poslušností nejprve Bohu, tedy patří do Božího domu, chrámu. Podobně jako Josef s Marií stojí bez pochopení před tajemstvím Božího Syna, a přesto ve víře poznávají a uznávají Boží působení na svém dítěti, tak i posluchač stojí před tajemstvím Božího Syna ve světě a v dějinách.

Potom se s nimi vydal na zpáteční cestu, šel do Nazareta a poslouchal je. Jeho matka to všechno uchovávala ve svém srdci. Ježíš pak prospíval moudrostí, věkem a oblibou u Boha i u lidí. Ježíš se pak vrátil do Nazareta s rodiči a „poslouchal je“. Sám na sobě tedy zažíval a smířoval napětí, které může vzniknout mezi službou Bohu a povinností vůči lidem. Ježíšovo zrání, jeho postup v moudrosti a skutečnost, že byl milý Bohu, tvoří přechod k popisu Ježíšova vystoupení na veřejnosti. V tomto úryvku Ježíš poprvé v evangeliu v souvislosti s chrámem hovoří o svém významu a poslání, což bude nadále hlavní dějovou linií Lukášova evangelia: stále více se zjevující Mesiáš a Boží Syn – Ježíš.

SHRNUTÍ

Ježíšovi je dvanáct let a v tom věku každý Žid slavil to, co dnes Izraelité nazývají „bar micváh“ (=syn prikázání), tj. vstupoval do plné odpovědnosti vůči Zákonu. Ježíš na prahu své oficiální dospělosti zjevuje svoji totožnost Učitele a Syna. Na jednu stranu ukazuje svůj odstup od omezeného rámce každodenního rodinného života, jelikož „musí být v tom, co je jeho Otce“(v. 49), na druhou stranu se plně začleňuje do své pozemské rodiny: po nalezení se vrací s rodiči a poslouchá je. Maria „uchovávala všechno ve svém srdci“(v. 51) – pro ni začíná namáhavá cesta víry, na které objeví skryté tajemství svého syna. Postupně ho bude ztrácet jako „své vlastnictví“, aby ho nově přijala pod křížem jako dar.

VÝZVA NA TÝDEN

Zamysleme se

Mladší:

V úryvku jsme slyšeli, že se Ježíš Josefovi a Marii ztratil – když totiž tehdy někomu bylo dvanáct let, už na dlouhé cestě nechodil s rodiči, ale se svými kamarády, protože byl už starší a rozumnější. A proto o něm Josef a Maria nevěděli... Dlouho ho pak hledali a bylo to pro ně hodně těžké, protože tomu, co se stalo, nerozuměli. My také třeba nerozumíme všemu, co se děje. Můžeme se pak třeba bát nebo se rozzlobit, ale nejlepší je zachovat se jako Maria – uchovat všechno v srdci a přemýšlet nad tím... Co to asi může znamenat? Proč se to stalo? A když budeme trpěliví, časem to pochopíme. Bůh nám pomůže najít odpověď...

Starší:

To, co se stalo Josefovi a Marii, je výborná ukázka, jak je možné postavit se podobným událostem v našem životě. Říká se, že teprve skrze náročné situace můžeme v sobě nechat probudit a vyrůst skutečný život. Teprve tehdy můžeme dozrávat... Každá těžká událost v sobě totiž ukrývá poselství, které nám Bůh chce sdělit. Maria nám ukazuje způsob, jak takové poselství pochopit: uchovávat vše ve svém v srdci a rozvažovat o tom, to znamená být připraven, že nám Bůh, až přijde ten správný čas, chce dát odpověď.

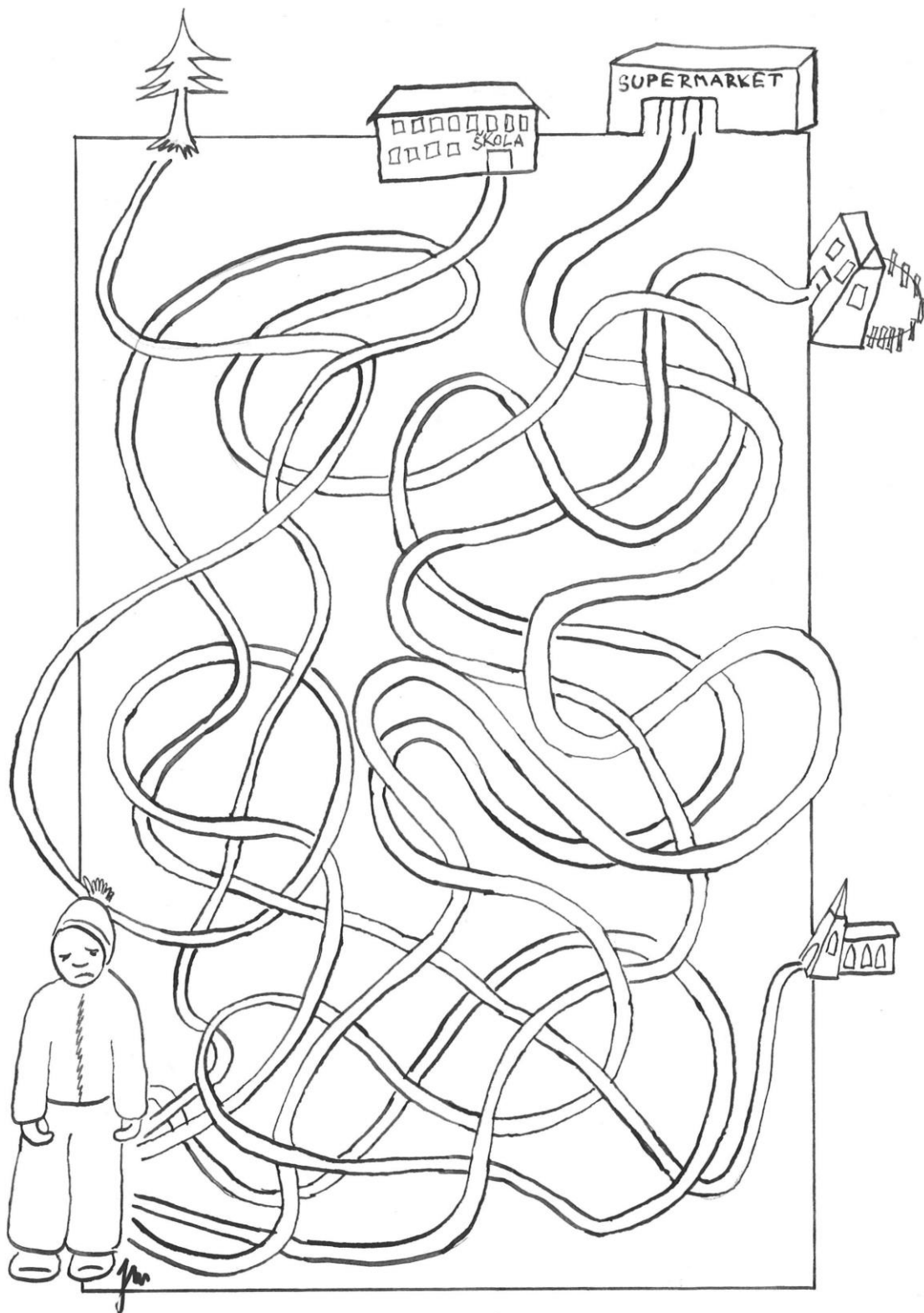
Zkusme si

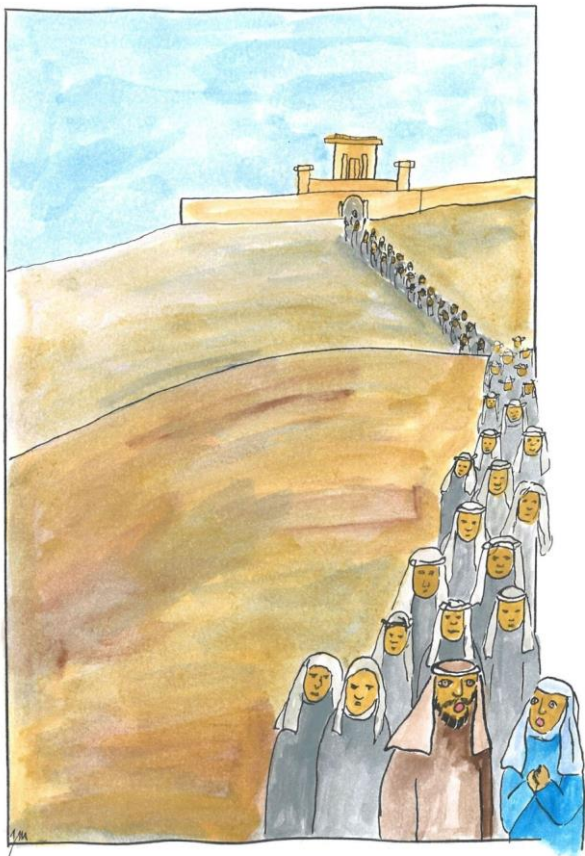
Mladší:

Zamyslete se nad tím, jak byste postupovali vy, kdybyste se ztratili, a jak by asi postupovali vaši rodiče? Můžete o tom mluvit společně doma. Na závěr si pak zkuste projít přiložené bludiště. Kam vás která cesta zavede?

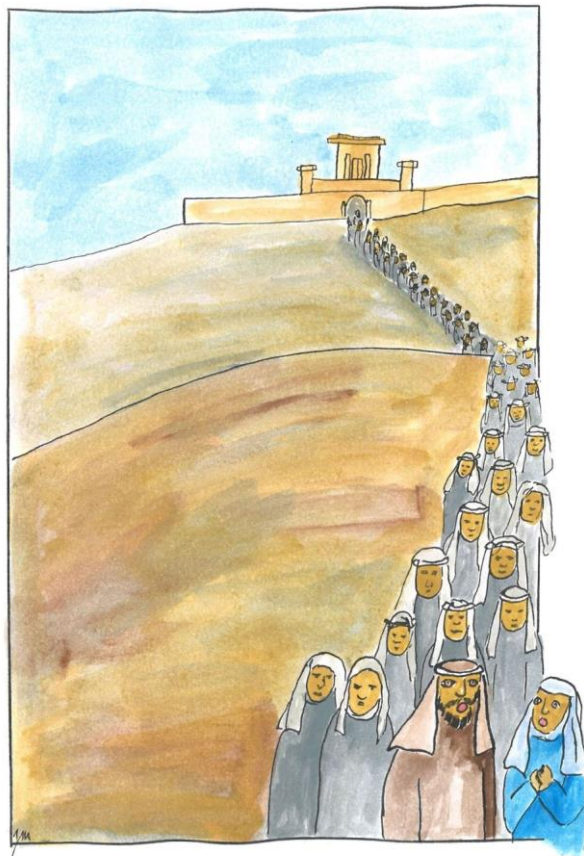
Starší:

Jak byste si v Ježíšově době počínali, kdyby se vám v takové situaci ztratil mladší sourozenec? Zkuste si celou situaci představit a najděte nějaké praktické řešení. A na závěr zkuste spočítat podle obrázku, v jak velkém davu se Ježíš ztratil!

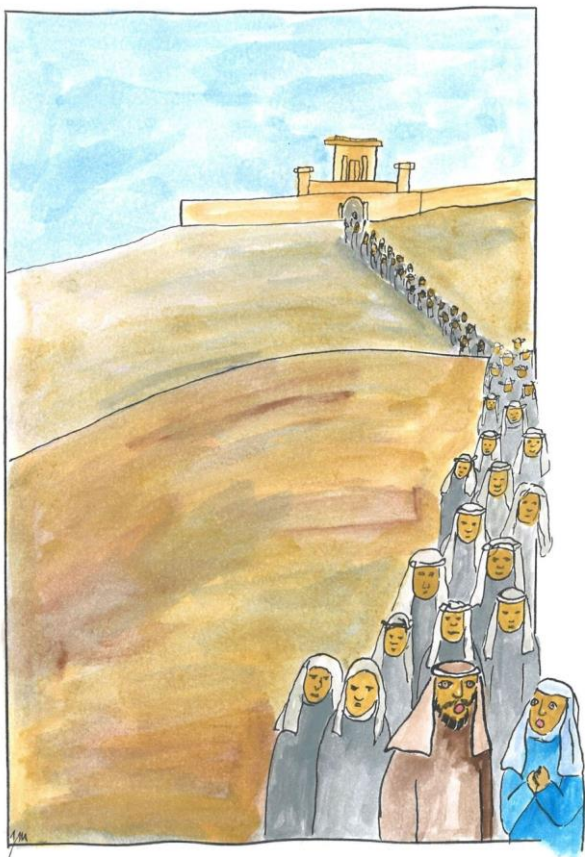

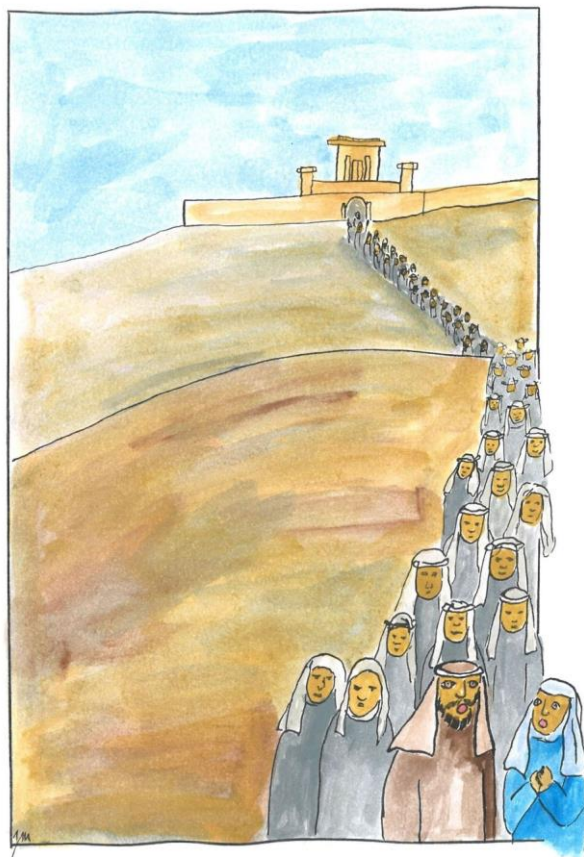
Svátek Svaté Rodiny C
Lk 2,41-52

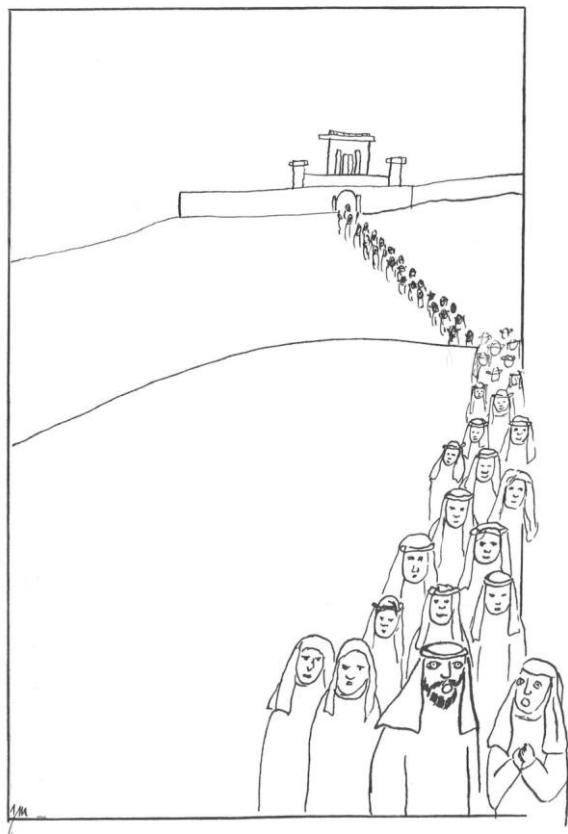
Svátek Svaté Rodiny C
Lk 2,41-52

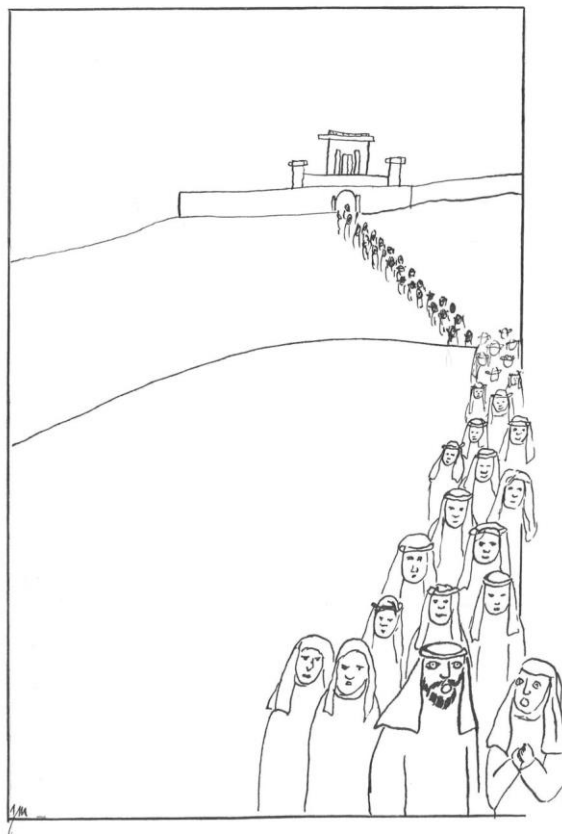
Svátek Svaté Rodiny C
Lk 2,41-52

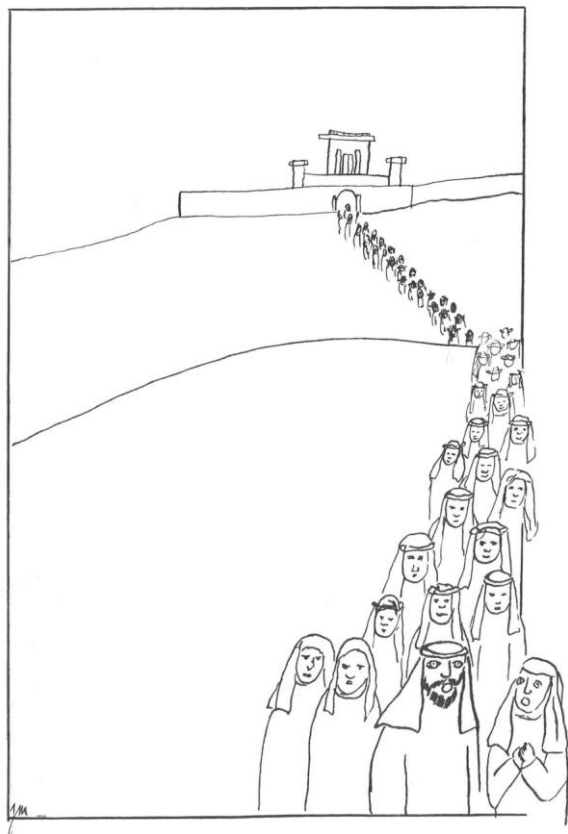
Svátek Svaté Rodiny C
Lk 2,41-52

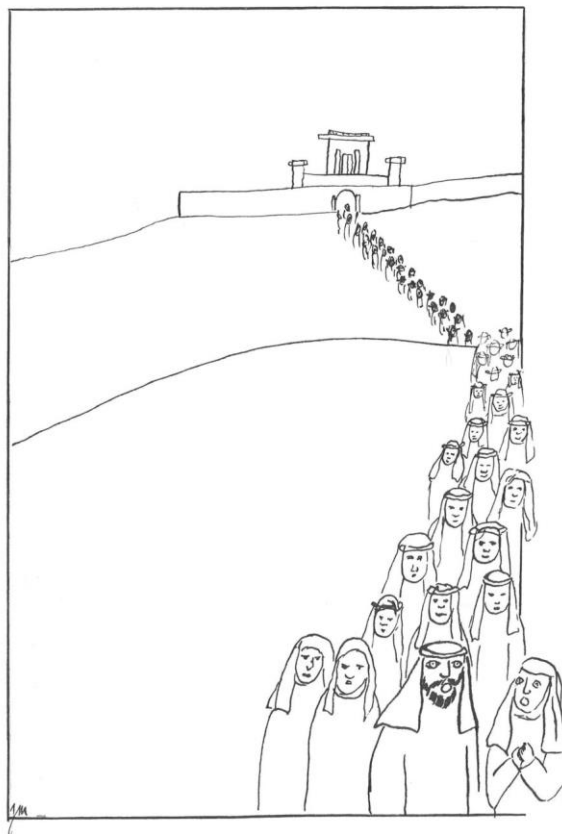
Svátek Sváté Rodiny C
Lk 2,41-52

Svátek Sváté Rodiny C
Lk 2,41-52

Svátek Sváté Rodiny C
Lk 2,41-52

Svátek Sváté Rodiny C
Lk 2,41-52